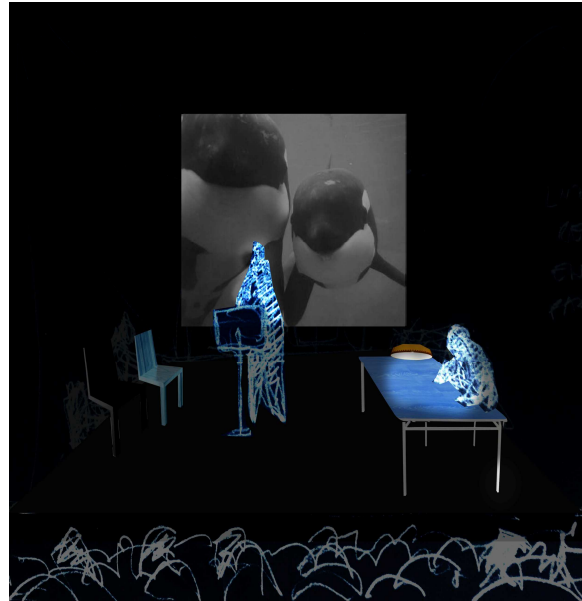

TAKES

TAKES : Petites fraccions de diàleg d'una pel·lícula en les que es divideix una sessió de doblatge.

ESPAI

(Estudi de doblatge. Espai fosc, íntim. Un atril amb una llumeta i dos micros. Una taula a la dreta on se situa el director, també amb la seva corresponent llum. Diverses cadires a l'esquerra. Una gran pantalla al fons on veurem les escenes que es doblen tot i que els actors sempre miraran endavant)

TAKE 1: SIEMPRE NOS QUEDARÁ...

ELSA: Nerviós?

RICARD: (*triant-se l'abric*) Sé que per sota la ressaca hi ha un rum rum que es podrien considerar nervis.

ELSA: Ahir ens vam passar...

RICARD: Va ser genial!

ELSA: T'he de dir una cosa.

RICARD: Aquesta frase m'encanta o la odio, mai sé com prendre-me-la!

ELSA: (*posat greu*) Doncs... (*pausa*)

RICARD: Ara la odio... Va...

ELSA: Doncs, que després de parlar amb tu ahir/

RICARD: Ara crec que m'agrada...

ELSA: Va, deixa'm... Doncs després de/

(*entra el director*)

DIRE: Vull que em doneu les gràcies. Els dos. Amb una ampolleta de Moet Chandon y una fel·lació en tindré prou. Dividiu-vos la feina!

RICARD: Què bèstia!

ELSA: Ara et conformés amb una abraçada?

DIRE: Ara sí!

ELSA: (*s'abracen*) Burro!

DIRE: Preparats per entrar en la "historia del celuloide"? Ens està quedant genial!

ELSA: De debò?

RICARD: Visca les remasteritzacions!

DIRE: Va, nem pel take final!

(*Dire s'asseu a la taula. Fa un senyal al tècnic perquè prepari el take*)

RICARD: Em sap greu que s'acabi!

ELSA: No t'ho havia sentit dir mai això...

RICARD: Ja, però aquesta peli/

ELSA: A mi també em sap greu!

(es donen la mà)

DIRE: Va ne'm-hi? Us passo primer l'escena, ok?

RICARD: No fa falta, en la sabem de memòria!

(apareixen les imatges del take. Veiem l'última escena de Casablanca)

RICARD: *(en veu baixa)* Per cert que m'havies de dir?

ELSA: *(en veu baixa)* Me'n vaig.

RICARD: *(en veu baixa)* Què?

ELSA: *(en veu baixa)* Que me'n vaig.

RICARD: *(en veu baixa)* A quins estudis?

ELSA: *(en veu baixa)* No.*(riu)* Marxo a viure a un altre lloc.
Després t'explico!

(comencen a doblar l'escena)

Rick: Yo me quedo aquí hasta ver que el avión ha despegado.

Ilsa: ¡No Rick! ¡No! Anoche dijiste...

Rick: Anoche dijimos muchas cosas. Dijiste que yo tenía que pensar por los dos y es lo que he hecho. Y sé que tienes que subir a ese avión con Víctor que es a quien perteneces.

Ilsa: Pero Rick, escucha.

(Ricard atabalat no torna la rèplica)

DIRE: Ricard, tot bé?

RICARD: Sí! Perdona.

ELSA: Estàs bé?

RICARD: Una mica d'aigua, pot ser?

DIRE: Sí clar. *(adonant-se del que li demana Ricard)* Ah! Vols que vagi jo? Ok. Ara vinc. *(surt)*

ELSA: *(mirant la pantalla)* M'encanta aquesta escena, és un dels millors finals de/

RICARD: On?

ELSA: On?

RICARD: (*brusc*) On te'n vas? Quan? Com? Perquè? (*Elsa riu*) A mi no em fa gràcia!

ELSA: Contestant a les teves 4 preguntes: Argentina. Demà passat. En avió. Em vas convèncer tu ahir per la nit.

RICARD: Que jo et vaig/?

DIRE: (*Entrant*) L'aigua. (*li dona una ampolla*) Millor?

RICARD: (*Beu*) Sí, suposo, sí...

DIRE: Nem-hi?

(*apareixen les imatges, tornen a doblar*)

Rick: Yo me quedo aquí hasta ver que el avión ha despegado.

Ilsa: ¡No Rick! ¡No! Anoche dijiste...

Rick: Anoche dijimos muchas cosas. (de cop) Però no me'n recordo del que et vaig dir, i dubto que en meu discurs hi hagués res remotament semblant a ves a viure a Argentina!

ELSA: Ricard!

DIRE: Però tio!

RICARD: Què et vaig dir?

DIRE: Ricard!

RICARD: (*al dire*) Un moment!

ELSA: Que m'havia estancat! Que necessitava nous reptes, noves vivències, que m'havia de deixar anar... Vas ser molt... Molt/

RICARD: Em referia a... a temes professionals... No pots marxar!

DIRE: Te'n vas?

RICARD: No!

ELSA: Sí demà passat!

RICARD: Que vas fer vas arribar a casa borratxa i vas agafar un bitllet d'avió?

ELSA: Sí. Més o menys! Tinc un colega, treballa en una ONG a un barri marginal de Buenos Aires, sempre m'ha dit que hi vagi, i sempre hi he estat temptada. I quan ahir em vas dir aquelles coses ho vaig veure claríssim! Si fos creient diria que vaig tenir una revelació!

RICARD: Una reve/

ELSA: Escolta! Saps quan estàs en aquell/

RICARD: Però com/

ELSA: ... amb aquell puntet on de cop tot et semblen veritats absolutes. La vida es presenta davant teu amb meridana claredat!

DIRE: A de durar molt això?

ELSA: De cop, saps que està bé i que no. Tens una mirada cristalina sobre la teva realitat! Però mai li fem cas a aquesta visió. Al dia següent tenim ressaca, ens fotem dos aspirines i vomitem aquell moment revelador! Doncs jo vaig voler aprofitar-lo! I tot va ser pel que tu em vas dir!

RICARD: *(pausa)* A cagar el què et vaig dir, anava borratxo!

DIRE: Ricard, perquè no gravem aquesta escena com cal, i després ja discutiu!

RICARD: Per no parlar de la gran irresponsabilitat que suposa prendre una decisió així després de quatre Gintònics!

DIRE: Gravem!

(es veuen les imatges)

ELSA: *(en veu baixa)* No van ser quatre!

RICARD: *(en veu baixa)* I més i tot! Hòstia, la gent no pot conduir quan va borratxa però resulta que poden decidir sobre la seva vida amb total impunitat!

ELSA: *(en veu baixa)* Ricard, què et passa?

(Comencen a doblar de nou. Ricard no dissimula la seva mala llet)

Rick: Yo me quedo aquí hasta ver que el avión ha despegado.

Ilsa: ¡No Rick! ¡No! Anoche dijiste...

Rick: Anoche dijimos muchas cosas. Dijiste que yo tenía que pensar por los dos y es lo que he hecho. Y sé que tienes que subir a ese avión con Víctor que es a quien perteneces.

Ilsa: Pero Rick, escucha.

*Rick: Escúchame tú. ¿Tienes idea de lo que te espera si te quedas aquí? Créeme, *(s'entrabanca)* los dos acabaríamos, en merda! en un campo de concentración.*

DIRE: Concentració*n* això és que necessitem!

ELSA: Perdona Raúl!

DIRE: No! Tu no t'has de disculpar de res.

RICARD: Podem fer dos minuts de pausa.

DIRE: Però si no hem començat.

RICARD: Siusplau...

DIRE: Ok. Vaig a fumar.

(Dire surt)

ELSA: Què passa?

RICARD: No vull que marxis.

ELSA: Ricard...

RICARD: Em fots una putada.

ELSA: No et foto cap/

RICARD: Ho hem doblat tot tu i jo! Romeo i Julieta, la Bella i la Bestia, Kramer contra Kramer, Pretty i Woman! Som una parella artística!

ELSA: Has doblat amb molta gent!

RICARD: Tothom diu que hi ha química!

ELSA: Ja n'hi ha prou Ricard!

RICARD: Argentina...

ELSA: Què?

RICARD: No sé... Hi ha ONG's al Raval, al Hospitalet, a Matadepera si m'apures! No fa falta que vagis a Argentina! Aquí hi ha misèria de sobres, cony!

ELSA: Necessito un canvi.

RICARD: Però Argentina, hostia no sé...

ELSA: Què?

RICARD: Per començar que hi ha argentins!

(entra el dire)

DIRE: *(entrant)* Podem anar-hi?

ELSA: Nem'hi!

(Doblen)

Rick: Escúchame tú. ¿Tienes idea de lo que te espera si te quedas aquí? Créeme, los dos acabaríamos en un campo de concentración.

Renault: Me temo que Strasser insistirá en ello.

Ilsa: Dices eso para que me vaya.

Rick: Lo digo porque es cierto y es cierto también que perteneces a Víctor. Eres parte de su obra, eres su vida. Si ese avión despegue y no estás con él, lo lamentarás. (sortint del paper) I si vingués...?

ELSA: On?

DIRE: No m'ho puc creure.

RICARD: A Argentina.

ELSA: Vine quan vulguis.

RICARD: Sí?

ELSA: I tant. Vine! Ens veiem, fem un cafè...

RICARD: Un cafè?

DIRE: Jo sí que en necessito un, i carregat! (marxa)

RICARD: (irònic) Sí, vindré a Argentina a fer un cafè...

ELSA: Ricard!

DIRE: Perdoneu... Qui sou? No. De debò? Sala 3, Casablanca a la pantalla, i aquí (mira el paper) hi ha escrits els noms de dos grans professionals amb els que he treballat fins hi tot doblant porno alemany, i la convocatòria diu que el doblatge és a les 10. Són les 10 i quart, estem a la Sala 3, hi ha Casablanca a la pantalla i no hi ha ni rastre dels dos professionals. Marxaré. Contaré fins a 100 i tornaré a entrar i quan ho faci, vull veure als dobladors que tant bé conec, que tan bé treballen i que tant bé acabaran aquest puto take. Sí?

(El dire sur. Hi ha una pausa)

RICARD: Odio aquesta escena!

ELSA: Però abans has dit que/

RICARD: Abans he dit que m'agradava la peli. La peli. Però fins aquí. Quan arriben aquesta escena la caguen. No sé on vaig llegir que el dia abans de rodar-la no hi havia final. Ningú sabia com collons acabar la pel·lícula! M'imagino l'escena,

el director als guionistes asseguts al Rick's bar: chicos como acabamos la historieta, porque hasta aquí la hemos "clavao"! Joder, si la hemos "clavao"! Brufbruf... Murmuris d'aprovació... Hombre esta claro, diu un, Ilsa deja al lechoso francés en el aeropuerto y se queda con Rick. Aplaudiments al bar. No, mejor, mejor... El avión va a despegar vienen los nazis, matan al lechoso franchute y Rick se queda con Ilsa, ovació a la sala...

ELSA: No era francès... Crec que era belga.

RICARD: Era lletós! I això és l'important! Diferents finals es van succeint, tots diferents però en tots, en tots, Rick i Ilsa acaben junts. I aleshores -déu, com si ho estigues veient- a la barra de bar, parapetat per una filera de gots de gintònics buits, salta un i diu... I porque Rick no la manda a la mierda! Le dice que se vuelva con el lechoso porque ellos dos siempre tendrán el recuerdo de lo vivido, siempre les quedará París. *(fot cara de no entendre res)* I aquí és on jo em pregunto: perquè ningú es va acostar aquells tros de merda, y li va dir: Si en tu vida no hay amor el resto de la puta humanidad no tiene la culpa! Ell no la pot deixar marxar. No pot!

ELSA: Ricard!

RICARD: És que no pot! No pot deixar-la marxar! No pot!

ELSA: Perquè?

RICARD: Perquè no, joder! Perquè no! És obvi no? Perquè ell...

Ell l'esti/(Hi ha una llarga pausa. Ricard mira a Elsa als ulls. Ells comença a entendre allò que Ricard fa estona que li vol dir) Perquè m'ho poses tan difícil?

ELSA: *(pausa)* Perquè fins fa dos segons no en tenia ni idea que...

RICARD: Doncs sí...

ELSA: Fa molt? *(Ricard fa que sí amb el cap)* I perquè mai no m'has/

RICARD: Sé quan agrado a algú i quan no...

ELSA: No sé què dir...

RICARD: Per això ens donen guions.

ELSA: És millor que me'n vagi.

RICARD: És el què faràs. Però no és el millor.

ELSA: Això no et pot fer feliç.

RICARD: Jo decideixo que em fa feliç o no. I saps, em fa feliç venir aquí cada dia i tornar-nos a enamorar una altre vagada. Ho hem fet centenars de vegades, m'has dit "t'estimo" de totes les maneres imaginables... Em pres cafès a Roma, hem anat amb moto per la ruta 66, hem caçat lleons a l'Àfrica. Ens hem estimat des de l'edat mitjana fins l'any 2.050...

(entra el director)

DIRE: Ricard? Elsa? Sou vosaltres? Heu tornat?

(Els dos fan que sí amb el cap. El director dona el ok al tècnic. La pel·lícula es torna a emetre. Els dos la comencen a doblar mentre es fa fosc al estudi. La veu dels protagoniestes encaixa pefcetament amb el de la pel.lícula, però en un moment els personatges canvien el text, però sembla que siguin els personatges de la pel.lícula els que parlen)

Rick: Yo me quedo aquí hasta ver que el avión ha despegado.

Ilsa: ¡No Rick! ¡No! Anoche dijiste...

Rick: Anoche dijimos muchas cosas. Però suposo que el millor que pot passar és que marxis.

Ilsa: Pero Ricard escolta, escolta.

Rick: Escolta'm tu. Un cop hakis marxat arribaré a casa i em posaré quelsevol de les centars de pel.licules que hem doblat.

Renault: Me temo que Strasser insistirá en ello.

Ilsa: La meva preferida és Desayuno con diamantes.

Rick: La posaré, tancaré els ulls. I en comptes de veure-hi a l'Audry Heptburn... enlloc del veure-hi el Sam Shepard, ens hi veure als dos anant amb taxi, discutint-nos mentre ens diem que estimem.

(Sentim ara el final de l'escena en el doblatge original)

Ilsa: No.

Rick: Tal vez no ahora, tal vez ni hoy ni mañana, pero más tarde, toda la vida.

Ilsa: ¿Nuestro amor no importa?

Rick: Siempre nos quedará París. No lo teníamos, lo habíamos perdido hasta que viniste a Casablanca, pero lo recuperamos anoche.

Ilsa: Dije que nunca te dejaría.

Rick: Y nunca me dejarás. Yo también tengo mi labor que hacer y no puedes seguirme a donde voy. En lo que tengo que hacer no puedes tomar parte.

(la llum torna a l'estudi. Ricard està sol ara, només el director)

Rick: Y no valgo mucho, pero es fácil comprender que los problemas de tres pequeños seres no cuentan nada en este loco mundo. Algún día lo comprenderás. Vamos, Vamos. Ve con él Ilsa.(...)

(el director agafa al Ricard per l'espatalla i se'l emporta)

Rick: Louis, este puede ser el inicio de una gran amistad.

TAKE 2: LA BALLENA JOROBADA

(A l'espai només Laura. A pantalla imatges de balenes nedant. La veu del Gus, el tècnic la sentirem amplificada, mai no el veurem)

LAURA: ...color gris oscuro a negro en el dorso, vientre blanco, aunque existe una gran variación en estos patrones de coloración en las diferentes poblaciones. Aletas pectorales y aleta caudal con coloración variable, desde el blanco hasta el negro en forma homogénea. Presenta 14 a 35 pliegues en la garganta que se extienden hasta la región genital. Con 270 a 400 barbas en cada mandíbula superior, negra a verdosa, de hasta 60 cm de longitud. Alcanza 16 m de longitud. Peso de 35 t. Las ballenas jorobadas tienen diversas estrategias reproductivas. Una de ellas consiste en que varios machos emiten sonidos musicales, complejos y de duración prolongada... (riu) Podem?

GUS: (des de dins amb micro) I tant...Ho enganxem a las ballenas jorobadas.

LAURA: Aquí... Ok. Las ballenas jorobadas tienen diversas estrategias reproductivas. Una de ellas consiste en que varios machos emiten sonidos musicales, complejos y de duración prolongada, con objeto de atraer una hembra en celo. (torna a riure)

GUS: Laura...

LAURA: Ho sento. Perdona. (torna a riure) Els "ballenos" deuen ser els únics "tius" que valen la pena... (llegint) "emiten sonidos musicales, complejos y prolongados para atraer a la hembra en celo" Des de quan un tio és musical i complejo? Per no dir prolongado...

GUS: "Problemas de alcoba"?

LAURA: No. Tornem-hi?

GUS: No cal. Estava bé l'anterior. Tirem endavant.

LAURA: No és fàcil.

GUS: El què?

LAURA: Tirar endavant. *"La reproducción de los cetáceos es, en esencia, similar a la del resto de mamíferos. Los individuos que alcanzan la madurez sexual llevan a cabo un cortejo después del cual viene la cópula, que tiene lugar en el agua, no se sabe con exactitud si las parejas permanecen después juntas o no, pero las escasas observaciones parecen mostrar que son monógamas...Té collons..."*

GUS: El què?

LAURA: En escènica acabo de llegir la meva cita ideal, llarga, amb un home complex i musical, que em duu a fer l'amor al mar i es queda amb mi la resta de la seva vida. Quants cops he tingut aquesta cita? Cap. Zero. Y aquesta puta balena que per més inri és jorobada resulta que/

GUS: Laura!

LAURA: *(llegint) En el macho el pene, en reposo, queda escondido dentro de la cavidad abdominal. Benditos ballenos! Tan de vosaltres la poguéssiu amagar!. Únicamente sobresale al exterior en estado de erección durante el acto sexual o después de la muerte. Escojo muerte! El pene en erección del macho tiene una longitud media de dos metros y medio! Y aquí finaliza mi alegato: "Porqué debería salir con ballenos y no con hombres!"*

GUS: Laura, prou!

LAURA: *(Laura trenca a plorar. Agafa un mocador i es moca) Ho sento.*

GUS: Estàs bé?

(li ensenya el clínex)

GUS: Què et passa?

LAURA: És igual

GUS: Explica'm/

LAURA: No vols saber-ho. Intentes ser amable. T'ho agraeixo.
Molt. De debò. Molt. Però el millor que podem fer és acabar
i marxar. Podem fer el tros del balleno després i tirar
endavant?

GUS: Podem.

LAURA: *(llegint) El período de gestación dura entre once y doce
meses, tras los cuales nace una única cría que/ Merda!*

GUS: I ara què/

LAURA: Avui no és el... Avui no...Podem saltar-nos aquest take?
No és el millor dia per/

GUS: Laura perquè no seus, t'encens una cigarreta, respires,
reflexiones...

*(Laura seu, obra la seva bossa. Agafa un mòbil, truca i el
penja, amb ràbia. Va a encendre's una cigarreta. S'atura. Les
imatges del documental mostren una balena i la seva cria nedant)*

LAURA: Hi ha so?

GUS: Sí.

LAURA: Pots?

*(se senten els cants de les balenes. Hi ha una llarga pausa. Els
cants de balena inunden l'estudi)*

LAURA: Semblen feliços.

GUS: Si t'ho ho dius?

LAURA: Tu tens balenetes, oi Gus?

GUS: Dues.

LAURA: Ets molt jove...

GUS: No tant/

LAURA: Quina/?

GUS: Trenta un.

LAURA: I en tens dos...

GUS: Una de tres i una cinc anys.

LAURA: *(pausa)* Amb vint-i-sis, vas...

GUS: Sí. Vam prendre la decisió, i...

LAURA: Bonica paraula. Saps, crec que mai n'he pres cap. De decisió. De gran decisió, vull dir. *(pensa)* No, cap.*(pausa)* I ara n'he de prendre una i no sé per on començar.

GUS: Tothom pren decisions.

LAURA: No. Jo no, de debò. La vida m'ha anat com empenyent. Mai he escollit ser on era. Simplement hi arribo i ni em plantejo si vull ser-hi. Ni tan sols si m'agrada.

GUS: Ja...

LAURA: *(riu)* La meva única gran decisió és atrevir-me a començar una dieta. Déu. Trigo setmanes a decidir-me, i quan la prenc m'adono que el propi stress de prendre la decisió ja m'ha aprimat, i per tant no acabo fent res... Sóc un desastre. I... t'has penedit mai d'haver pres la decisió de tenir-los?

GUS: Laura, jo/

LAURA: Estic embarassada Gus. Fa tres hores que ho sé. No li he pogut dir a ningú, perquè no trobo a ningú! *(mira el mòbil)* *(pausa)* Vull parlar amb ma mare i no me'l agafa, m'ha germana està current, li he dit a la meva àvia... però no hi sent... Potser és millor... *(pausa)* I no sé què fer... *(mira la pantalla)* Creus que volen dir alguna cosa?

GUS: El què?

LAURA: Els cants de les balenes.

GUS: No sé...

LAURA: Ho sento... T'estic foten una/

GUS: Tranqui... Ja ho té aquest ambient, poca llum, música relaxant...

LAURA: Actores y sus problemas...

GUS: La meva veu profunda y tranquil·la...

LAURA: Molt New Age, tot plegat.

GUS: Hauria d'obrir un consultori terapèutic en aquest estudi.

(pausa escolta el sons de les balenes)

LAURA: Sempre que els sento recordo aquella peli d'Star Treck/

GUS: Quina?

LAURA: Aquella que una nau extraterrestre arriba a la terra i es vol comunicar en "balleno" i amenaça en destruir el planeta si ningú contesta, i com que en el futur no hi ha balenes amb l'Enterprise van al passat per buscar-ne una perquè s'hi pugui comunicar...

GUS: L'argument més pillat pels pèls que he vist mai...

LAURA: La peli mola, quan estan al passat l' Spock és posa una cinta al cap per dissimular les seves orelles punxegudes...

GUS: Sí! La vam doblar aquí...

LAURA: En serio? M'encantaria tenir una nau especial i anar enrera en el passat. T'ho juro. M'aturaria en el segon cubata d'aquella nit, just en el moment que em va acariciar la cintura, un segon abans de mirar-lo als ulls i decidir que em baixaria les calces si m'ho demanava...

GUS: I ell?

LAURA: Movistar le informa.

GUS: Com?

LAURA: "Ell" són nou dígitos escrits en un paper arrugat, que em vaig trobar al matí següent a la tauleta de nit, i que quan els teclejo em responen amb un: Movistar le informa que actualment no existe ninguna línea con esta numeración. He trucat desenes de vegades amb l'esperança que de cop "exista una línea con esa numeración"... M'he plantejat fins hi que Movistarleinformaqueactualmentnoexisteningunalíneaconestanumeración Junior, seria un bon nom per la criatura.

GUS: Fill de puta...

LAURA: Sí. *(pausa)* Però t'has penedit mai de tenir-los?

GUS: Sí.

LAURA: ...

GUS: No és fàcil.

LAURA: Pensava que em diries: quan t'agafen amb la seva maneta minúscula, o quan et mira i et somriu, hi ha una connexió gairebé mística que fa què no te'n vulguis separar mai...

GUS: En aquesta feina veiem masses pelis.

LAURA: Sí.

GUS: Al principi dubtava, però ben aviat vaig veure que no tenia sentit preguntar-mesi havia fet bé o no... era allí, ja hi era, saps? Ja hi era. No era un nen, ni tan sols el meu fill era una puta evidència de tres quilos cinc-cents, que en poc temps em diria papa. Estava allà i em mirava. La meva petita i estimada evidència.

LAURA: Què faig?

GUS: *(riu. Pausa)*

LAURA: No era una pregunta retòrica...

GUS: Per això reia...

LAURA: No sé què fer.

GUS: Perquè no t'aixequés i llegeixes...

(comença a doblar i es va fent fosc)

LAURA: El contacto físico constante es una característica típica del comportamiento y la relación de una ballena madre y su hija: madre e hija mantienen una estrecha relación. La cría es ayudada a subir a la superficie para que inicie su respiración y comience su alimentación tomando la leche de las mamas situadas en la región ventral del cuerpo de la madre la cual, con sus músculos abdominales, la impulsa a la garganta de la cría...

TAKE 3: BRAD...

(A l'espai un jove doblant i una directora. Dani dobla una escena on apareix en Brad Pitt, tot i què ell fa la veu del que li dona la rèplica al protagonista)

Jove: *Però Troya necesita de hombres como nosotros/*

(la directora l'atura)

LAURA: Què fas?

DANI: Perdona?

LAURA: Que, què fas?

DANI: Tan malament ho fet?

LAURA: No. *(riu)* Gens.

DANI: Ho he llegit bé, no? *(mira el paper)* Sí, ho he llegit bé...

LAURA: Ho has llegit molt bé, però no era aquest el paper que et tocava llegir.

DANI: En aquest take només surt aquest tio i el... *(s'adona que la directora li demana que dobli al Brad)* Hostia!

LAURA: Hi tornem?

DANI: Sí. Hi tornem però/

LAURA: Va som-hi.

(Dobla el Take)

Brad: Nuestras acciones tendrán eco en los siglos veni/

LAURA: *(el talla)* Molt bé. Hi tornarem. El Juanjo angulava una mica més la veu. I una altre cosa que feia era pillar-li molt bé la respiració al Brad. Fixa't quan respira i de seguida te'l faràs teu.

DANI: Ok. Ho sap?

LAURA: Qui?

DANI: El Juanjo.

LAURA: Què ha de saber?
DANI: Què estic doblant al/
LAURA: Sí, ja ho sap.
DANI: Ah...
LAURA: El Brad necessitava aire nou...
DANI: Clar...
LAURA: Hi tornem?
DANI: Això vol dir que a partir d'ara...?
LAURA: Si ho fas bé, sí.
DANI: És el Brad Pitt...
LAURA: Sí.
DANI: El Brad Pitt!
LAURA: Sí... *(riu)*
DANI: És...
LAURA: ...una oportunitat única? Efectivament.
DANI: No sé com...
LAURA: Agrair-m'ho? Ja trobarem la manera.
DANI: Joder... Moltes...
LAURA: Gràcies? Tu fes-ho bé. Gravem?

(Dobla el Take)

Bradd: Nuestras acciones tendrán eco en i/

LAURA: *(s'aixaca emprenyada)* No joder! No! El Juanjo és fixava molt en els ulls, deia que moltes vegades li donaven la marca exacte per començar, i el Juanjo, també/
DANI: Ho de fer tot com ho feia el Juanjo?
LAURA: No. Perdona.
DANI: Ho aniré agafant... No pateixis.
LAURA: Tornem'hi?

(treu el cap el Jaunjo per la porta)

JUANJO: Sort que un s'informa bé de les coses i no espera que els patosos de secretaria el convoquin. *(entra per la porta)*
Colla d'imbècils. Bones. Ho sento. Tot i que fer deu minuts

tard quan a un no l'han ni convocat ho considero més un miracle que un pecat.

LAURA: Juanjo...

JUANJO: Laura. Que guapa que estàs. T'has (*senyalant els cabells*)?

LAURA: No m'he fet res. Juanjo mira/

JUANJO: Li dic a la Marga, "Marga cariño, cómprate unas putas gafas de ver de cerca... (*veu a Dani*) Hola nano. Em pots portar un got d'aigua? (*a Laura*) Compra-te-las y ya de paso léete de de vez en cuando el Fotogramas, porque si lo haces verás que dentro quince días se estrena la nueva del Brad Pitt - y aunque para ti Brad Pitt y Arturo Fernández deben tener la misma cara- resulta que no tienen la misma voz. Y como coño quieres que la estrenen si nadie en estos jodidos estudios me llama para convocarme. De veritat, és desesperant! Perquè collons no jubilen aquesta cotorra? (*a Dani que no sap com reaccionar*) L'aigua?

DANI: Sí ja hi vaig.

LAURA: No, no hi vas.

DANI: No, no hi vaig.

LAURA: Juanjo pots escoltar-me un/

JUANJO: Troya! (<i>mirant el paper</i>) Aquest és el primer take? Fàcil. Qui cony ha guixat al meu guió?	DANI: Potser què... LAURA: Espera...

LAURA: No és el teu guió.

JUANJO: Aquí posa/

LAURA: Aquí posa que és el guio del doblador del Brad Pitt, que resulta que no ets tu.

JUANJO: Com?

DANI: Laura.

LAURA: Un moment Dani. El què has sentit. Pot agafar les teves coses i/

JUANJO: I es pot saber qui el doblarà a partir d'ara?, El Manolo, el Silva...?

DANI: No, el/

JUANJO: Un moment nano. No m'ho pots fer això?

LAURA: Ara tindrem esceneta? "No m'ho pots fer això?"

JUANJO: Qui collons és tan fill de puta com per treure'm al Brad Pitt? Puta merda de feina! Està plena de traïdors sense escrúpols. Tinc l'esquena plena una de cicatrius per culpa de les punyalades dels que es diuen els meus companys... Saps que ningú pot fer el Brad com jo. Ningú. *(a Dani)* Has d'estar aquí, xaval? Pots?

LAURA: No, no pot.

JUANJO: I perquè no pot?

(pausa. Juanjo s'adona que Dani és el doblador)

JUANJO: Què?

LAURA: I abans de que diguis res més, ha estat decisió meva.

JUANJO: *(se'l mira)* Et conec?

DANI: Em vas donar classes fa un parell/

JUANJO: Sí, ja me'n recordo. Sí. Les "esses". Les arrossegues massa. *(mirant a Laura)* Ell?

LAURA: Juanjo, marxa.

JUANJO: A la primera lliçó crec que vaig dir què és de fills de la gran puta prendre una feina a un company de professió.

DANI: També vas dir que era una feina dura, que les oportunitats venen en compte gotes, i que no dubtéssim a agafar-les.

JUANJO: "Gotesss" "Dubtesssssim" Les "esses" xaval...

DANI: M'has dit que ho sabia.

LAURA: Dani sento què hakis de viure aquesta situació...

JUANJO: De debò que aquest tio ha de fer de Brad Pitt? És una broma?

LAURA: Si surts un moment jo/

JUANJO: Això xaval, surt un moment, i ja que marxés porta'm un got d'aigua!

LAURA: Juanjo calla. Dani un segon.

(Dani surt)

JUANJO: No, el Brad, no. L'he doblat més de vint vegades. Aquest tio fa dues o tres pelis l'any. No me'l pots treure. Cada cop treballo menys. Necessito els diners.

LAURA: Pregunta't perquè treballes menys.

JUANJO: No es just! Això no és/

LAURA: Aquí jo decideixo què és just o no.

JUANJO: Li has dit perquè esta fent ell ara de Brad Pitt? Li has dit? Perquè si vols li explico jo, perquè enlloc de doblar Teletubis, Barrio Sésamo o els putos Chiripitiflauticos que és el què hauria d'estar fent, està doblant una estrella de Hollywood .

LAURA: Ell ja sap perquè està aquí.

JUANJO: *(pausa)* Te l'has follat?

LAURA: Què dius?

JUANJO: Te l'has follat...?

LAURA: A tu no t'importarà, oi?

JUANJO: Te l'has follat! No m'ho puc creure.

LAURA: No, no me'l ha follat. No crec que aquest sigui el problema.

JUANJO: Estàs barrejant! Estàs barrejant! Una cosa és la feina i l'altre... L'altre...

LAURA: Què, què és l'altre? L'amor, no... el plaer, el sexe... un mal clau d'amagat cada mes en un hotel de merda... Una cosa és la feina i l'altre què és?

JUANJO: La venjança.

LAURA: *(riu)* No ets tan important per mi.

(entra Dani d'una revolada)

DANI: Mira Juanjo, jo respecto la teva feina/

JUANJO: Més et val.

DANI: ...però necessito igual que tu fer aquest paper.

JUANJO: Ets un "papanatas". Au, surt un altre estoneta, porta'm l'aigua que veig que no m'has l'has portat, i /

LAURA: Dani, siusplau... Juanjo calla. Juanjo agafa les teves coses i marxa.

DANI: Mira abans que actor sóc persona. I que tinguis més experiència no et dona dret a/	

LAURA: Dani, escolta...

DANI: Laura, no crec que hakis d'aguantar aquesta merda. De debò
què no, i no t'ho dic només com a parella, t'ho dic com a
company de feina.

JUANJO: (*aplaudint*) Te l'has follat!

LAURA: Oh, merda!

JUANJO: Te l'has follat, o sabia! Ets increïble.

DANI: Si amb el "te l'has follat" vols dir què mantenim una
relació romàntica, és correcte: Me l'he follada!

LAURA: Dani, calla!

JUANJO: I què, i què? Segueix obsessionada en fer-ho amb la llum
apagada?

DANI: Va calla!

JUANJO: I vol què li diguis contínuament coses a l'orella mentre
ho feu?

LAURA: Juanjo ets un fill de puta ressentit!

JUANJO: Ressentit, jo? Qui ha deixat sense feina a qui?

DANI: Ho ha fet per donar un aire nou al personatge!

JUANJO: (*riu*) Au nano, madura! Què no veus què està passant?

DANI: Està passant què algú dels dos sobra en aquest estudi, i
en el contracte hi figura el meu nom.

JUANJO: Està passant que com a la senyora no li va agradar que
no deixes a la meva parella, ara t'ha agafat a tu per fer
una feina per la qual no estàs qualificat, i no em refereixo
només a doblar al Brad Pitt!

LAURA: No et vas queixar quan et vaig donar al Brad la primera
vegada.

JUANJO: És diferent.

LAURA: És diferent? I una merda és diferent! És la mateixa situació, l'únic que canvia és que estàs a l'altre	JUANJO: El Raül només havia doblat dues pelis on el Brad només hi sortia de rasquis!

costat de la moneda.	

DANI: Això ja ho havies fet?

LAURA: Dani, ets molt mono però pots callar un momentet.

JUANJO: Collons si ho havia fet abans... Està vist que en aquest estudis sinó folles no dobles.

DANI: Estic doblant al Brad per això nostre?

JUANJO: "Això nostre..." diu? Ho fa per despit! Està penjada de mi, il·lús...

LAURA: Ets un cabron Juanjo...

JUANJO: I què com va anar, com va anar? Primer te'l vas tirar i després li vas oferir el paper? (a Dani) Amb mi va anar així...

LAURA: Vols saber com va anar? (agafa el seu mòbil, llegeix de la pantalla) Divendres 20:15: "Aquestanit ens veiem. Al Zurich a les 22h. Posa't guapa". Jo em poso guapa. Busco un conjunt de roba interior. 20:25 Missatge. "Vull follar-te". Trio un vestit. 20:45 Missatge. "Ho farem davant del mirall". Em poso les sabates. Taló alt. Altíssim. 21:12 "Et diré guarrades mentre et revento". Em maquillo. 22:00 surto de casa. Sé què faré tard. Però em posa fer-te esperar. Arribo a les 22:10. I no hi ets. 22:20 no arribes. 22:30 Sin noticias de Gurb. 22:40 Esperant Godot. 22:45 Missatge. "No puc marxar. Ella està amb mi." 22:46 envio el següent missatge "Estic al Zurich, sola. I et convido a sopar".

JUANJO: I li vas envair a ell?

DANI: Sí.

LAURA: No, vaig enviar-ho a tot ésser humà que tingues polla de la meva agenda -menys familiars, és clar...-. Em vaig dir a mi mateixa, que aquella nit em follaria al primer que aparegués.

DANI: Ho sigui que estem junts perquè dona la casualitat que visc prop de Plaça Catalunya?

LAURA: La vida està plena de casualitats... Aprofita-les quan et vinguin.

JUANJO: Vale, ok. Ok. Et demano perdó, tornaré amb tu si això és el què vols, però necessito la/

LAURA: (li ofereix un telèfon mòbil) Truca.

JUANJO: A qui?

LAURA: Ja saps a qui has de trucar i què li has de dir per tornar a fer el Brad.

JUANJO: Vols que truqui a/?Puc ser el teu amant, ella no n'ha de saber res.

LAURA: Tard o d'hora em tornaries a deixar.

DANI: I jo? Què passa amb mi?

LAURA: Un moment Dani.	JUANJO: No em pot demanar que
DANI: Ni un moment ni hòsties.	faci una cosa així, no
	pots!

LAURA: Truca. O la teva novia o el Brad Pitt.

DANI: T'estàs passant molt Laura.

JUANJO: No m'ho pots demanar, això.

LAURA: Dani calla.

(pausa)

JUANJO: Ho faré.

LAURA: Fes-ho.

JUANJO: Vull el Brad.

LAURA: Truca.

(marca el telèfon)

LAURA: Diga-li tot.

JUANJO: *(pausa. Juanjo parla a trompicons)* Hola carinyo.

(...)Sóc jo. A l'estudi sí. (...)Volia dir-te què... (...)

Sí estic bé.

DANI: No li deixis fer/

LAURA: Tu calla.

JUANJO: Què...

LAURA: Diga-li.

JUANJO: Vaig estar amb algú altre fa poc.(...) Si et vaig

enganyar. (...) No, no la coneixes. (...) No ploris, va! No em cridis. Una esceneta no...

(Laura s'acosta, li agafa el mòbil i confirma les seves sospites. En Juanjo no parlava amb ningú)

LAURA: Ets patètic...

JUANJO: Et penses que la deixaré per tu! No em facis riure!

DANI: Esteu malalts els dos. Esteu perquè us tanquin. Passo de doblar al Brad i de sortir amb algú que pensa en un altre persona. Esteu fets l'un per l'altre tu i el Juanjo.

LAURA: El Juanjo?

DANI: Sí.

LAURA: Et penses que tot això ho faig pel Juanjo? *(riu)*

DANI: ...

JUANJO: Per qui sinó?

LAURA: Per en Juanjo? *(riu)*

JUANJO: De que cony riu?

LAURA: No ho faig per en Juanjo, ni per tu... Ho faig per ell.

DANI: Per ell?

(Laura senyala la pantalla on veiem al Brad Pitt)

LAURA: Per ell. És un déu. Estic enamorada d'ell des de la primera vegada que el vaig veure. Thelma i Louise, minut 37. Pla general d'un cotxe descapotable, la càmera s'acosta, veiem un tio amb barret de cowboy blanc, ara la càmera li fa un barrido de peus fins el cap, lent, suau, primer pla d'ell mastegant un tros d'herbeta, somriu i diu "me podeis llevar chicas". Em vaig corre. Literalment. Vaig tenir el meu primer orgasme per fricció divina. I com què sé que mai podré accedir a la seva totalitat, he decidit conformar-me amb una petita part d'ell. La veu.*(els mira)* Perquè us penseu que apago els llums quan us faig l'amor? Perquè sóc vergonyosa? Ho faig per no veure'us. I perquè us demano que em digueu coses a l'orella? Sou simples veus, en un cos, que ara que ho comentem, no és res de l'altre món. El moment més dur és quan obro els ulls i us veig al meu costat. He de reprimir les llàgrimes i a vegades el vòmit. Però és el preu a pagar si vull viure uns petits instants al paradís. Així

que ja sabeu... Qui vulgui doblar al Brad Pitt haurà de ser el meu amant també. Vosaltres decidiu.

(fosc)

TAKE 2: EL FILL DE PUTA

**Aquesta escena és ideal fer-la amb una actriu -aquí anomenada P- que hagi gravat alguna escena cinematogràfica i que ara s'hagi de doblar a si mateixa. En cas que no sigui possible, es pot fer una paròdia o imitació d'actriu famosa.*

(A l'espai Jana - la directora del Take-, prepara la sessió mentre parla amb el tècnic)

TÈCNIC EN OFF: Va en serio que ve ella?

JANA: Sí!

TÈCNIC EN OFF: Que fort, no?

JANA: Ja t'ho diré...

TÈCNIC EN OFF: Collons no passa cada dia que als estudis vingui/

JANA: Vale!

TÈCNIC EN OFF: És veritat lo de les seves manies?

JANA: Quines?

TÈCNIC EN OFF: Lo dels mòbils, lo de tocar a la gent...

JANA: On ho has llegit?

TÈCNIC EN OFF: A la Cuore?

JANA: Tu llegeixes la Cuore?

TÈCNIC EN OFF: Els tècnics tenim nuestro corazoncito...

(entra LAIA amb una safata plena de coses)

LAIA: És veritat que ve la/?

JANA: Sí collons, però en principi no s'havia de saber.

LAIA: Doncs hi ha un cartell a l'entrada que ho diu.

JANA: Cagun la/!

(surt corrents)

LAIA: L'ha posat la Marga!

TÈCNIC EN OFF: Vella cotorra!

LAIA: Deixo aquí la safata?

TÈCNIC EN OFF: Què és?

LAIA: Una tovallola negra, dos plàtans de Canàries amb cinc taques negres cadascun, aigua mineral austríaca, M&M's de color vermell, i un encens amb olor de Sàndal.

TÈCNIC EN OFF: Collons...

LAIA: D'aquí mitja hora us portaré cafès, vale?

TÈCNIC EN OFF: Perquè d'aquí mitja hora?

LAIA: Perquè així la puc veure.

TÈCNIC EN OFF: Recorda que no pots tocar-la.

LAIA: Ja ho sé. És veu que va tenir pollo amb el Woody per això...

(Oriol treu el cap. Rere seu callat Manu)

ORIOI: Jana? Jana?

LAIA: No hi és.

ORIOI: Saps quan arriba?

LAIA: Estava aquí fa un segon.

ORIOI: L'espero doncs?

LAIA: I aquest noi?

MANU: Manu, vinc a fer sala.

LAIA: *(A Oriol)* Saps lo de/

ORIOI: Què?

LAIA: Que avui ve la...

ORIOI: Qui?

LAIA: No ho saps?

(entra Jana emprenyada)

JANA: Collons, ens diuen de portar-ho en la màxima discreció i no se li acut res més que fotre un cartell a l'entrada: "Benvinguda als nostres humils estudis senyoreta/!"

LAIA: És normal, no té mòbil, i aquest estudis no són fàcils de trobar!

JANA: És exactament el què m'ha dit aquella vella cotorra!

ORIOI: Que ve la/?

JANA: Sí.

ORIOI: Hòstia! Creus què és tan filla de puta com diuen!

JANA: Som els tercers estudis en intentar doblar la peli...
M'entens, oi? Putus actors, qui collons els mana doblar-se a
si mateixos!

ORIOI: Sí, noi...

JANA: Pots anar a buscar la Montse?

ORIOI: Ara?

JANA: Sí t'ho demano ara, és perquè hi vagis ara. I tu?

LAIA: Joder quanta tensió! Aquest és el Manu, ve a fer sala...

*(Laia Marxa. Es queden Manu i Jana sols. Jana se'l mira amb
certa expectació i sembla que por. Sembla que hi hagi una segona
intenció en tot allò que diuen)*

JANA: Ah, hola...

MANU: Hola. Allí? *(senyala una cadira)*

JANA: Sí, allí. *(Manu seu)* Ja està doncs?

MANU: Sí, gràcies.

JANA: Vens a fer sala, no?

MANU: Això mateix.

JANA: T'han explicat...

MANU: Sí, m'han explicat...

JANA: Agafar experiència...

MANU: Veure als professionals treballar...

JANA: Ok.

(entra la Monste)

JANA: Montse, mira't aquest cinc takes.

MONTSE: Quan gravem?

JANA: No sé... En una hora?

MANU: Un quart.

JANA: Un quart?! Doncs un quart.

MONTSE: Però aquests no són els takes de/

JANA: Va ves.

(treu el cap)

ORIOI: Està entrant per la porta!

TÈCNIC EN OFF: Ja està aquí! Preparat?

JANA: Calla cony!

(entra P)

JANA: Srta. Cruz un plaer.

(va a fer-li dos petons, però P s'aparta lleugerament)

P: Pe, per favor! Encara que hagi rodat amb les tres "A", Almodovar, Amenabar i Allen, segueixo sent aquella noieta insegura i tímida del Poble Nou. De debó, els tres Goyas, les dues nominacions al Oscars, o el fet d'haver participat en cameos a CSI, Las Vegas, NY, i Miami no fan que deixi de considera-te una colega de igual a igual.

JANA: Un plaer Pe.

P: Ho veus, millor, no?

JANA: Sip, molt millor.

P: *(encén el encens, agafa els plàtans i hi compta les taques)*
Quan em van dir que estaves tu aquí, ho vaig tenir clar. Aquí és on volia doblar la peli. Aquí! Hi ha cada estudi en aquesta ciutat...

JANA: Ho sé...

P: No, no ho saps, de debò que no ho saps. *(veu a Manu)* Hola.

MANU: Hola.

P: I tu?

JANA: És el..

MANU: Manu.

JANA: Manu.

P: Ah.

MANU: Encantat. *(li agafa la mà ràpidament, P es mostra incòmode)*

JANA: Està fen sala.

P: Fent sala?

JANA: La gent que comença, per agafar experiència...

MANU: Aprendre dels professionals...

JANA: Doncs venen seuen i miren.

MANU: Puc prendre notes?

P: Siusplau.

JANA: Bon nano, el Manu.

P: Sí... Mira Jana, no sé que t'han dit, perquè en aquest ciutat tothom xerra massa, m'entens , oi? Hi ha molta filla de puta envejosa suelta. Vull doblar-me a mi mateixa, sí o sí. Una dobladora no captarà els matisos de la meva e-la-bo-ra-da interpretació. I vull treballar amb tu. Tracta'm com als teus dobladors. No vull cap tracte de favor. Com sí fos una més. Sóc molt permeable, ho diuen els directors amb qui treballo, les tres A, Jana...

JANA: Les tres A's, sí...

P: Vull aprendre de tu. Molt. Perquè sóc molt permeable.

MANU: Per-me-a-ble...

P: Perdona?

MANU: Escric, "*permeable*"... M'agrada... No sé què vol dir per això? Què vol dir?

P: Permeable vol dir que... Que sóc, molt... Vull dir...
Permeable, saps?

MANU: No.

P: (a Jana) Ha d'estar aquí?

JANA: És política dels estudis.

P: Sí però jo no treballo en aquest estudis, m'entens oi?

JANA: Sí...

MANU: (*llegint els seus apunts. El que ha dit P abans*) "Tracta'm com als teus dobladors. No vull cap tracte de favor. Com sí fos una més." Perdó, repassava els apunts, el què has dit abans...

JANA: Es pot quedar? Ells aprenen molt mirant...

P: (*contrariada*) Sí, és clar.

MANU: Gràcies.

JANA: Ne'm-hi? Primer ens ho mirem per captar les intencions, ela accents...

P: Està molt clara. Les intencions les tens només mirant el meus ulls. Això va dir el TIMES.

(*Mirem l'escena, Manu riu*)

P: Perquè rius?

MANU: No és una comèdia?

P: No, és un drama que/

MANU: Perdó.

JANA: Doble?

P: Sí, clar.

(es dobla a si mateixa bastant malament)

P: Perfecte, no?

MANU: *(ràpidament gairebé sense sentir-lo)* No.

P: Com?

MANU: Què?

P: Què has dit?

MANU: Jo?

P: Sí.

MANU: Res.

(P mira a Jana)

JANA: Jo no he sentit...

P: Ja... *(referint-se al take)* Està bé, no?

JANA: *(amb por)* Està molt bé, sí però...

P: Sí, oi? Això és un take, no?

JANA: Sí, un take.

P: Doncs a pel següent take!

JANA: *(amb por)* M'agradaria repassar un/

P: Jana, digue'm, el què vols! Ets una perfeccionista i
m'agrada. Vull aprendre de tu, sóc molt perme... *(mira a
Manu)* Vull aprendre.

JANA: Estaria bé et fixessis en la respiració del personatge...

P: És a dir, jo.

JANA: Això mateix, i intentar que sobretot quadrar les
oclusives.

P: Oclusives, sí...

(Manu fa soroll amb la llibreta passant pàgines, el miren)

MANU: Perdó, és que jo això ho tenia apuntat, "oclusives", però no ho trobava... I clar, és de primera lliçó... Sí...

P: Em molesta una mica aquest/

MANU: No molestaré més... Ho sento.

P: Estic parlant amb la Jana. Ella està aquí, tu allí. Si volgués parlar amb tu et miraria. Ho entens, oi?

MANU: *(mirant a P)* Quines són les oclusives? *(P no contesta)* Les oclusives, quines són? *(P nerviosa no sap que dir)* Pregunto a la Jana. L'estic mirant a ella.

P: Ah...

JANA: P, T, i K.

MANU: Gràcies.

JANA: *(a P)* Així aprenen...

P: Clar. La P, T, i K!

MANU: Gràcies.

P: Doncs anem-hi. És millorar-ho tècnicament, no?

JANA: Això mateix?

MANU: En cas de doblar una escena d'aquestes característiques és millor treure la veu des de diafragma o des del coxis.

(durant aquesta conversa P no entén absolutament res. Però fa veure que sí)

JANA: En una escena d'aquest característiques, coxis, sempre coxis.

MANU: I la respiració costo-diafragmàtica o lumbo-peritoneal?

JANA: Ni una ni l'altre, pel tipus de d'espai i refrecció millor una laringio-pulmonar.

MANU: Profunda?

JANA: Profunda, sí, sens dubte.

MANU: Ok.

JANA: Gravem?

P: *(perduda)* Sí, clar... Gravem... *(respira de manera estranya)*

JANA: Passa res?

P: No.

(passen el take quan Manu treu un mòbil i el tecleja)

P: Això és un mòbil?

JANA: Passa res?

P: Sí que té un mòbil i/

(amaga el mòbil)

MANU: Jo no tinc cap mòbil.

JANA: No té cap mòbil.

P: Sí què en té un.

MANU: L'he deixat a l'entrada, com sempre.

P: Saps què vaig deixar clar que no vull mòbils allí on rodo. És cancerigen, saps? Heu vist el vídeo aquell del Youtube de les crispetes, l'heu vist? Agafes una... com se diu... Una... Una crispeta no oberta. M'enteneu? La poses damunt d'una taula i un mòbil al costat. Fas que truquin al mòbil... Pluf! La Crispeta que no és crispeta encara, es fa crispeta! Així de cop! Pluf! I això li passa a una cosa que es dura com una crispeta, quan encara no és crispeta. Imagina't que pot fer al teu cap! Pluf! I convertir-te en una gran i asquerosa crispeta gegant!

MANU: No tinc cap mòbil.

JANA: Si diu que no té cap mòbil...

P: Però és que en té un!

JANA: Ok! Siupslau Manu, pots no treure el mòbil?

MANU: Ok, no treure el mòbil que no tinc...

JANA: Gravem?

P: Ha d'estar aquí, no pot/

MANU: *(com si esternudes a terra)* Puta!

P: Has sentit?

JANA: Què?

P: M'ha dit/	MANU: Jo no he/

JANA: Ha esternudat...

MANU: He esternudat.

P: Però m'ha dit/

MANU: *(com si esternudes a terra)* Zorra!

JANA: Jesús!

MANU: Gràcies.

JANA: Va, gravem?

(P està absolutament deshubicada i perduda. No entén absolutament res del què està passant al seu voltant. S'acosta al micro disposada a doblar)

MANU: Quinze o vint centímetres de distancia respecte al micro?

JANA: Disset i mig en un estat emocional com aquest és l'ideal.

(P no sap com col·locar-se, es ou endavant i enradera)

JANA: Vols fer una parada Pe?

P: No, no...

(S'inicia la gravació. P entra malament, tard, no dona ni una, acaba el take. Hi ha una pausa)

MANU: Hòstia, hòstia... No dius res? No dius res Jana? És molt fort això! *(s'aixeca)* Me'n vaig! Me'n vaig a uns altres estudis, no em puc creure que donis per bo un take! Què està passant/?

P: Com?

MANU: Un segon, estic mirant a la Jana.

JANA: Manu siusplau!

MANU: Et cau malament? T'ha fet res la pobre Pe? Perquè li estàs fent una putada. T'ha de caure molt malament per no dir-li que ho està fent amb el cul. Tu el què vols és que la gent es rigui d'ella? És el què vols, segur, perquè sinó no entenc que no li diguis res mentre grava aquest take. Vols que la gent es rigui cada vegada que obre la boca? Això no és una comèdia Jana, *(a P)* oi què no Pe?

P: No, no...

MANU: Ho veus! Si no li vols dir a la cara que com a dobladora fa cagar, no li diguis, però crec que no fent-ho denigres dues professions, la seva d'actriu i la feina de les dobladores professionals. I jo no vull assistir a la

denigració d'una feina que estimo. Vinc aquí a aprendre, i si no aprenc res, o el què aprenc és a fer malament les coses, foto el camp. No sap respirar, no té empatia emocional, a les fricatives treu massa aire, no sap col·locar les pauses, no llegeix bé les entrades, ni accentua amb encert. És un desastre i tu no li dius. Farà el ridícul, i una gran interpretació com la què fa es veurà ridiculitzada per una mala feina com a dobladora! Prefereixo fer sala a un altres estudis abans d'estar aquí veien com es comet aquest crim!(a P, abraçant-la) Un plaer...

(Manu marxa. Hi ha una pausa. P no sap si riure o plorar, si matar a algú o fotre's un tret)

JANA: Ja està, ja ha marxat... Et puc assegurar que no tornarà. M'asseguraré que no treballi ni aquest estudis ni en cap altre. Vols gravar?

P: I si ho deixem?

JANA: Per més tard?

P: No. Coneixeràs alguna dobladora que pugui/

JANA: Però no serà el mateix. "Una dobladora no captarà els matisos de la teva elaborada interpretació."

P: Ja però, jo... Millor algú altre. *(agafa les coses desconcertada i marxa)*

TÈCNIC EN OFF: Collons...

JANA: *(ràpidament)* Avisa a la Montse, està a l'estudi tres.

(entra Manu per la porta, la seva actitud difereix i molt del noiet innocent d'abans)

JANA: Quan et dec?

MANU: Tres-cents euros. Necessites factura?

JANA: Tu pots facturar?

MANU: Sóc autònom, clar.

JANA: Ah... I com es diu?

MANU: El què?

JANA: Això que fas?

MANU: Fill de puta.

JANA: M'ho dius a/

MANU: No. Se'm contracte per fer de fill de puta. És diu així.

JANA: I ara què tens?

MANU: Un rodatge. Un actor toca collons a qui cal baixar els fums.

JANA: Molta sort doncs.

MANU: Gràcies.

(fa per marxar)

JANA: Déu.

MANU: Per cert... La veu pot sortir del coxis?

JANA: Si et tires pets, sí.

MANU: Ok.

(marxant)

MANU: Déu

(entra Montse)

MONTSE: Aquests takes no són els que havia de gravar la Cruz?

JANA: Te'ls has mirat, no?

MONTSE: Sí...

JANA: Doncs, nem-hi! Gravem.

(fosc)

TAKE 5: 7 HOMES... I DONES , SENSE PIETAT.

*El personatge de Junyi ha de ser interpretat per un actor de trets orientals.

(Estudi ple gent. Tots darrera els atrils. Parlen entre ells)

GEMMA: Què tal?	AGUSTÍ: <i>(amb unes bermudes a quadres horribles)</i>	GERARD: Vens demà?
ESTHER: <i>(entrant)</i> Bé.	Joder, jo només dic què si em compro un pantalons de cent euros, vull que em durin un any com a mínim!	JUNYI: Sip.
GEMMA: Bé?		GERARD: Collons, ho dius com si fos un càstig!
ESTHER: De ressaca, se'm nota?		JUNYI: <i>(a Agustí)</i> Gràcies a deu que se t'han trencat els pantalons, et quedaven fatal!
GEMMA: Un xicle?		Tot i què això que portes ara roça el ridícul!
ESTHER: En serio? <i>(s'olora l'alè)</i> Merda! <i>(n'agafa)</i> Gràcies.	ERNEST: Sí, però de tant en tant te'n podies posar uns altres!	<i>(a Gerard)</i> No em ve gents de gust venir demà!
GEMMA: Noche loca?		
ESTHER: Ja t'explicaré!		

AGUSTÍ: Per cent euros em poso cada dia els mateixos si vull!

ISKRA: *(entrant)* Bones!

ESTHER: Què tal?	GERARD: Iskra!
GEMMA: No sabia que venies tu!	ERNEST: Quan de temps!
ISKRA: Jo tampoc!	GERARD: Que guay!
GEMMA: Tot bé?	AGUSTÍ: Que hi fot aquí?
ISKRA: Sí!	

ISKRA: Que sóc la dire!

AGUSTÍ i JUNYI: Què?!!

ERNEST: Felicitats!

ISKRA: Mi primera direcció!

GEMMA: De tota la peli?

ISKRA: No d'aquesta escena! Es veu que van de cul!

JUNYI: Són quatre hores de peli, no?

ISKRA: En una setmana! Una burrada!

GEMMA: Ja em va dir la Dolors/ ISKRA: Pobre, es passa el dia tancada a l'estudi! ESTHER: Pobreta...	GERARD: És la del Brad Pitt? AGUSTÍ: No la del Clive Owen? ERNEST: I ella qui és?

AGUSTÍ: Ni idea?

GERARD: Qui és la prota?!

ISKRA: I aquest pantalons Agusus?!

JUNYI: La Jolie m'ha dit!!	ESTHER: Algú té un "Alcasselser"?

AGUSTÍ: Se m'han trencat els altres.

ISKRA: Només en tens dos?

ESTHER: O aspirina?

ERNEST: Només en té uns, perquè dir-li a això pantalons!

GERARD: Molt bé no, Iskra?

GEMMA: Felicitats, doncs!

ISKRA: És un take només!

AGUSTÍ: Tu primer take!

ISKRA: Que no sea doloroso!

ESTHER: "Ibuprofeno"?

ISKRA: Va nem'hi?

JUNYI: Venga!

ESTHER: Va sí, tinc unes ganades de fotre el camp!

ERNEST: Va, Esther!	ISKRA: Us explico de que va
ESTHER: Tu com pots estar tan	l'escena?
bé? Vas veure més que jo!	GERARD: És el què et toca!
ERNEST: Em foto una aspirina	AGUSTÍ: Ets la dire!
abans d'anar a dormir i una	ISKRA: M'encanta que em digueu
quan em llevo!	"dire"!
ESTHER: Ja...	AGUSTÍ GERARD: Dire! Dire!
	Dire!
	ISKRA: Va prou tontos!

ISKRA: Escena final. Fem de "pueblo"!

TOTS: Biieeenn!

ISKRA: De massa furiosa demanant la mort del dolent de la peli!

AGUSTÍ: "Muera el traidor!"

GERARD: "A la hoguera!"

ISKRA: Sí, més o menys! És l'última escena, vale? Al dolent, un rei dèspota i sanguinari, el porten a la forca entre crits d'ira del seu poble, seguim el tio fins que el pengen i the end! Vull dir què fàcil!

JUNYI: Doncs som-hi!

ESTHER: Va sí!

ISKRA: Ho explicat bé?

ERNEST: Com una autèntica directora!

ISKRA: No mireu els que estan a primera línia, aquest els doblem després ara fem veu de "bulto", vale?

AGUSTÍ: Puc fer de iaia històrica! "Muere, muere!"

ISKRA: Mola!

GERARD: Jo puc fer de nen?

ISKRA: Espera us passo les imatges.

(es passen les imatges)

GERARD: Però puc fer o no de nen?

ISKRA: Sí Gerard, fes de nen...

GERARD: Guay! Faig de nen!
 ISKRA: Junyi perquè no dius algo en xino?
 JUNYI: Jo no veig cap xino.
 ISKRA: Ja, però pot molar.
 JUNYI: Perquè?
 ISKRA: Ai, no sé, riquesa sonora, originalitat...
 JUNYI: Perquè tots els directors que volen ser originals em demanen que parli en xinès?
 AGUSTÍ: Perquè tu en saps!
 GERARD: Jo puc parlar xino?
 ERNEST: Tu fas de nen!
 GERARD: Puc fer de nen xino!
 ISKRA: Calla Gerard!
 JUNYI: Jo parlo com els demés!
 ISKRA: Joder, vale...
 ESTHER: Vaaaa....
 ISKRA: Ho teniu clar?!
 AGUSTÍ: Com l'aigua!
 ISKRA: Fem una primera toma!

JUNYI:	ESTHER: A la	ERNEST:	GERARD: Eres	GEMMA: ...
Muere!	horca	Púdrete	malo,	
Traidor	maldito	en el	eres un	
!	desgrac	infiern	hombre	
Muere!	iado!	o	malo,	
Mereces	AGUSTÍ: A la	maldito	muere,	
ir al	horca!	bellaco	muere!!	
infiern		!		
o!				

ISKRA: Mola, però no fa falta que tots crideu tot el rato! Podeu deixar pauses entre crit i crit!
 ERNEST: Ok!
 AGUSTÍ: Bona indicació dire!
 GERARD: T'ha molat el meu nen Iskra?
 ISKRA: Sí Gerard!

GERARD: Li ha molat!	ISKRA: Gemma, tot bé?

AGUSTÍ: Si no t'ha sentit!	GEMMA: Sí. Perdona.
GERARD: Qué ,sí! Ha dit què li ha molat!	ISKRA: No has dit res.

GEMMA: M'ha pillat de sorpresa!

ISKRA: Va ne'm-hi!

ESTHER: Última, eh?

ISKRA: Última que la Esther a d'anar a dormir la mona!

ESTHER: Joder...

JUNYI: Va....

ISKRA: Gravem.

JUNYI:	ESTHER: A la	ERNEST:	GERARD: Eres	GEMMA:
Muere!	horca	Púdrete	malo,	No...
Traidor	maldito	en el	eres un	No le
!	desgrac	infiern	hombre	matéis,
Muere!	iado!	o	malo,	es un
Mereces	AGUSTÍ: A la	maldito	muere,	ser
ir al	horca!	bellaco	muere!!	humano,
infiern		!		tiene
o!				derecho
				s...

ISKRA: Parem. Gemma què has dit?

GEMMA: El què deia tothom.

JUNYI: I una merda!

GEMMA: Què?

JUNYI: No deies el mateix què els demás.

GEMMA: I a tu que més et dona el què digués?

JUNYI: No diguis coses que no són.

ESTHER: Però que deia?

GEMMA: Res, simplement que no vull que el matin.

ISKRA: Com?

GEMMA: Que no vull que el matin, ja està.

ISKRA: Però l'escena va de una massa gent, d' un poble sencer que demana la mort del rei.

ESTHER: Joder Gemma!

GEMMA: Que?!

AGUSTÍ: Ja t'ho vaig dir que era monàrquica!

ISKRA: Va prou!

GEMMA: És un poble no? Hi haurà disparitat d'opinions!

GERARD: Què diu?

ISKRA: Gemma, pots dir "muerte muerte", i ja està...

ESTHER: Va sí, Gemma!

GEMMA: ...

ISKRA: Gravem, va!

GERARD: Continuo fent de nen?

ISKRA: Sí Gerard!

JUNYI: Muere! Traidor ! Muere! Mereces ir al infiern o!	ESTHER: A la horca maldito desgrac iado! AGUSTÍ: A la horca!	ERNEST: Púdrete en el infiern o maldito bellaco !	GERARD: Eres malo, eres un hombre malo, muere, muere!!	GEMMA: No a la pena de muerte! No a la pena de muerte!

AGUSTÍ: Però que fots?

ISKRA: Gemma, què passa?

ESTHER: Jodeeeeer....

GEMMA: Que no em dona la gana de demanar públicament la pena de mort, i ja està!

AGUSTÍ: Però que públicament ni que hòsties, que no se'ns veu!

ISKRA: Que no vull defensar una idea com aquesta!

JUNYI: És una peli!

GEMMA: Una peli que acaba amb un final on el dolent és executat!

GERARD: Un "gran finale"!

GEMMA: Un final feixista!

JUNYI: Ala!	AGUSTÍ: Venga Gemma!	ISKRA: No m'ho puc creure...

ESTHER: O em foto algo o em rebentarà el cap!

ERNEST: Ei va..

ISKRA: Gemma collons, va... No m'ho facis això!

GERARD: Pues si no vols dir-ho marxa i acabem els demés!

GEMMA: És que no vull marxar!

AGUSTÍ: O calla! I obre la boca per fer veure que parles!

ERNEST: Potser té/

GEMMA: No vull marxar i no vull callar!

GERARD: Nosaltres no ens xivarem!

AGUSTÍ: "No ens xivarem"? Quina edat tens?	ISKRA: Quin és el problema, en serio?
AGUSTÍ: És que estic en el paper!	ESTHER: És l'edat mitja, això passava! Jo què sé!

GEMMA: No us adoneu del les implicacions morals?

AGUSTÍ: De què parla?

ISKRA: Gemma, per l'amor de Déu!

ERNEST: Estem demanant la pena de mort!

GEMMA: Gràcies!

ISKRA: És el dolent!

GEMMA: No siguem maniqueistes!

ISKRA: Gemma, ha matat, ha violat, l'hem vist cremar un poble sencer, l'escola, l'orfanat!

GERARD: Collons, potser que no faci de nen doncs...

ERNEST: Però t'estàs sentint?

GEMMA: Estàs justificant la pena capital!

ERNEST: Té raó Iskra!

ISKRA: Que?

ERNEST: Que té raó, la peli té en teoria un final feliç que no és altre que l'execució d'un ésser humà.

AGUSTÍ: És un personatge!

GEMMA: És un missatge!

ERNEST: Estem dient que matar a algú pot ser un final feliç.

GEMMA: És molt bèstia.

ERNEST: Jo no ho doblaré...

ISKRA: Ernest...

ESTHER: Podem fer el que hem vingut a fer i plegar!	AGUSTÍ: Pues no diguis res! Fes Uh! Uh!
GEMMA: Ester això es important!	ERNEST: Què dius Augus?
ESTHER: No, el què és important és el meu mal de cap i les putes ganes que tinc de cardar el camp d'aquest manicomi!	AGUSTÍ: Joder, vull gravar i marxar, no veig quin és el problema, et proposo una possible solució!
	GERARD: Amb aquests pantalons perds força credibilitat!

JUNYI: Puc parlar en xinés?

ISKRA: Ara vols parlar xino?

JUNYI: Sí.

ISKRA: Que diràs?

JUNYI: (paraula en xinés)

ISKRA: I què vol dir això?

JUNYI: *(pausa)* Muere, muere...

ESTHER: Això és mentida Jungi.

JUNYI: Bueno és mentida.

ISKRA: I perquè vols/?

JUNYI: El govern xinès va executar al meu avi. I com comprendràs...

GERARD: Hòstia...	ESTHER: Junyi...

(pausa)

ESTHER: Això també és mentida Junyi.

JUNYI: Bueno vale, també, és mentida.

ISKRA: Que cabrón!	GERARD: Quin susto!

GEMMA: Ara t'has passat!

ISKRA: I què vol dir "Xin, too, yan"?

AGUSTÍ: No, "Xen, tio, yin"?

JUNYI: (paraula en xinés)

ISKRA: És igual!

JUNYI: Arroz frito tres delícias!

GERARD: Ho sabia! És el que em demano sempre!

ISKRA: Però perquè/?

JUNYI: Tenen raó!

ERNEST: Home...

AGUSTÍ: Tu també Junyi?

GERARD: Que tothom digui el què vulgui i que després ells (*els tècnics*) o arreglin amb el photoshop!

JUNYI: Tio tu ets soci de Intermón. I em vas estar ratllant fins que jo també m'hi vaig fer!

AGUSTÍ: I?

ERNEST: Doncs que a menys que el conte hagi canviat molt és una associació anti pena capital!

AGUSTÍ: Dono dos-cents euros l'any, no?!

JUNYI: Són per donar suport a causes humanitàries no per alleugerir la teva consciència!

AGUSTÍ: Vale, ok! Iskra vull firmar amb pseudònim.

ISKRA: Què?

AGUSTÍ: Que als títols de crèdit no vull dir-me Agustí... Vull dir-me... Bernat!

GERARD: Això es pot fer?

ISKRA: Bernat?!

AGUSTÍ: Sí. Què passa? Bernat... No sé... Metge?

GERARD: Ens podem canviar el nom?

ISKRA: Bernat Metge? Augus joder!

ERNEST: No fotem!

ESTHER: Si ningú es mira el títols de crèdit del doblatge!

GERARD: Són els que surten al final de tot, oi?

GEMMA: Això no és suficient! AGUSTÍ: És la meva manera de protestar! ERNEST: Però ho faràs igualment! AGUSTÍ: Necessito els diners! ERNEST: Tots els necessitem! AGUSTÍ: Però tu no vas amb un bermudes a quadres i jo sí!	GERARD: Iskra, jo em vull dir Beni Cucamonga! ISKRA: Què? GERARD: Beni Cucamonga, sempre m'he volgut dir així! Si l'Agustí es pot dir Bernat Metge, jo em vull dir/ ISKRA: Gerard, en serio, calla!

ISKRA: Un moment, siusplau, un moment. Necessito saber qui vol
doblar el take?

(Esther i Agustí aixequen la mà)

ISKRA: Qui no vol?

(Gemma i Ernest, Junyi)

ISKRA: Gerard?

GERARD: Que?

ISKRA: Perquè no has aixecat la mà?

GERARD: No m'he vist representat en cap de les opcions.

ISKRA: Qui no sap si vol o no?

(Gerard aixeca la mà)

ESTHER: Collons Gerard!

GERARD: És més complexa del què em pensava.

AGUSTÍ: Per tu segur!

GERARD: Vull dir que en part tots tenen raó, un final com aquest
posa de manifest la pulsio latent de la societat per la
violència, i la vigència de les mesurares populistes com el
"ojo por ojo", per altre banda com a ha dit l'EstHer estem
davant d'una monarquia medieval, i l'abolició de la pena de
mort és molt posterior i arriba amb les primeres
democràcies, vull dir que des del punt de vista historiciste
està justificada. Entenc a la Gemma, en la seva condició
d'objectora de consciència, però em decanto cap a la forma
pacífica de protesta que proposa l'Ernest, i entenc
l'Agustí necessita els diners, perquè els pantalons que duu
són lletjos del cagar. En quan a tu Iskra, doncs t'ha tocat
un mal dia per començar a dirigir, i després d'això crec que
el meu vot ara és no. Sí. Mentre parlava he anat
reflexionant, i crec que no hem de doblar l'escena.

ISKRA: Collonut. Per?

GERARD: Responsabilitat Gremial!

ERNEST: Sí senyor!

JUNYI: Com a Gremi em de donar una imatge.
 AGUSTÍ: Si no se'ns veu!
 GEMMA: Els dobladors som treballadors de la cultura!
 ISKRA: Putos progres!
 GERARD: Tenim una responsabilitat respecte els nostres
 espectadors!
 ESTHER: Vosaltres no feu la peli!

ERNEST: I tant què la fem! GERARD: Podem cridar tots NO EXECUCIÓ! ISKRA: La mort està justificada! JUNYI: No fotis Iskra! ISKRA: I perquè no ens fotem a cantar tots el Imagine del putó Lennon! No em puc creure que m'estigui passant a mi!	GEMMA: Crec que fins hi tot deu ser il.legal dir-ho! AGUSTÍ: És una peli de merda! GEMMA: Diuen que la Jolie potser guanya l'Oscar... AGUSTÍ: Que no m'atabali la Jolie!

GEMMA: Esther!
 ESTHER: Jo estic a favor de la pena de mort, no tinc aquest
 dilema moral, nois.
 ERNEST: I una merda!
 GEMMA: Qui la fa la paga!
 JUNYI: Esther!
 GERARD: La pena de mort s'ha demostrat ineficaç en quan a
 prevenció i dissuasió de crims de sang!
 ESTHER: Vale, voto no!
 ISKRA: Què?
 ESTHER: No sé, és el més ràpid per fotre el camp, no? Ja són
 majoria, no?
 ISKRA: Esther!
 ESTHER: Ai Iskra...
 ISKRA: No enteneu que és la meva primera oportunitat! Estic fent
 el putó ridícul, i si entro al la sala del costat i li dic
 al Martínez que he estat incapaç de gravar el take més

senzill de la història sabeu que farà, eh? Sabeu què farà?
(*trenca a plorar*)

AGUSTÍ: I la amistat? No és un valor a tenir en compte?

ESTHER: August...

AGUSTÍ: Què? Vull dir que ens estem omplint la boca amb paraules
i més paraules, però i l'amistat. Tenim un vincle amb
l'Iskra.

GEMMA: I els nens!

AGUSTÍ: Quins nens?

ERNEST: Els què veuran la/

AGUSTÍ: És per majors de tretze!

GERARD: Pensa en els teus fills!

AGUSTÍ: No en tinc!

GERARD: Els què tindràs!

GEMMA: Què diran quan vegin que el seu pare ha doblat una/

AGUSTÍ: Nosaltres som cronistes del nostre temps!

JUNYI: Això és de Hamlet!

AGUSTÍ: La vaig doblar la setmana passada... Expliquem la
societat i en fem evident les seves contradiccions, sense
prendre partit! Sí ara diem que no a aquest doblatge que ens
impedirà dir que no més endavant a un personatge què no ens
agradi, a una frase que no ens convenci, a una pel·lícula
que trobem dolenta!

GERARD: Amb la segona trilogia d'Star Wars ens haguéssim hagut
de plantar!

ESTHER: Calla Gerard!

GEMMA: Tenim dret a plantar-nos.

(*s'ajup per abraçar l'Iskra*)

AGUSTÍ: Iskra...

(*sentim el so d'uns pantalons que es trenquen*)

AGUSTÍ: És oficial, ja no tinc pantalons!

ISKRA: (*eixugant-se les llàgrimes*) Ok. Ok... Si prendre cafès
cada dia, escoltar la vostra merda, si haver estat
l'espatlla on tu Esther vas plorar quan l'últim desgraciat a

qui et tiraves et va deixar, o haver escoltat les teves queixes Agus a les tres del matí quan lo de la retallada... Si haver estat la vostra amiga, colega, companya de borratxera, ex amant d'algun dels perles de la sala... Si això no significa res. Ok. Ok... Vol dir que segurament no hi he de ser aquí. Aquest no és el meu lloc. Així que per última vegada: que aixequi la mà qui vulgui doblar el take.

(Tots es miren i cap aixeca la mà)

ISKRA: Ok. Vaig a dir-li al Martínez que ho deixo.

(Iskra surt, hi ha un silenci al estudi)

GEMMA: Bueno...Gravem el take d'una puta vegada...?

ERNEST: Va sí que vull fotre el camp.

GEMMA: Puta escaladora...

ESTHER: No la suportó.

AGUSTÍ: "El meu primer take"

JUNGY: Som-hi!

GEMMA: Pengem a aquest puto cabrón!

GERARD: Però i lo dels valors, i la pena capital, i/?

GEMMA: Gerard, és una peli de merda. Estem? Ah, i no fotis veu de nen, és patètic!

ERNEST: Gravem?

(tots es miren)

JUNYI:	ESTHER: A la	ERNEST:	GERARD: Eres	GEMMA:
Muere!	horca	Púdrete	malo,	Muerte!
Traidor	maldito	en el	eres un	Muerte
!	desgrac	infiern	hombre	muerte!
Muere!	iado!	o	malo,	
Mereces	AGUSTÍ: A la	maldito	muere,	
ir al	horca!	bellaco	muere!!	
infiern		!		
o!				

(fosc)

